Р Е Ш Е Н И Е
№ 2790

гр. София, 25.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **6079** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от дирекция „Инспекция по труда”-С., срещу решение от 07.05.2013 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав, постановено по н.а.х.д. № 12157/2012г. по описа на съда, с което е отменено Наказателно постановление № 22-2204134/06.04.2012 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда”-С..

С жалбата се заявява искане да бъде отменено решението на районния съд и да се потвърди наказателното постановление. Релевира се наличието на касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Конкретно се сочи, че неправилно районният съд приема, че актът за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено наказателното постановление е съставен след изтичане на повече от три месеца, считано от откриването на нарушителя.

Ответникът по касационната жалба – С. АД – в представен писмен отговор оспорва жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна по изложените доводи от касатора.

Административен съд София-град, VII касационен състав, като взе предвид

посочените в жалбата касационни основания, становищата на страните и установената от районния съд фактическа обстановка, направи следните правни изводи:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото й и във връзка с конкретно сочените в нея касационни основания, съставът взе предвид следното:
С обжалваното решение Софийски районен съд е отменил Наказателно постановление № 22-2204134/06.04.2012 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда" - С., с което на ответника по касационната жалба С. АД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ, за това че не е изпълнил предписание, дадено му на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, с протокол за извършена проверка, връчен на 07.10.2011 г., с което, като работодател е задължен, в срок до 10.11.2011 г. да изплати уговореното трудово възнаграждение за м. май 2011 г. на Г. И. П., М. В. Ж., О. И. Т., Ц. Т. К.. За да постанови решението си Софийският районен съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение е съставен в нарушение на изискването на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Решаващият състав е формулирал извод, че нарушението на трудовото законодателство е извършено на датата, на която е изтекъл срокът за изпълнение на предписанието, при което тримесечният срок за съставяне на АУАН изтича на 10.02.2012 г. АУАН е съставен на 09.03.2012 г., след изтичане на предвидения в нормата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН преклузивен тримесечен срок, поради което наказателното постановление се явява издадено при наличие на допуснато съществено процесуално нарушение в административнонаказателното производство.
Така постановеното решение настоящата инстанция намира за неправилно. Безспорно е, че срокът за изпълнение на предписанието, дадено с протокол от 07.10.2011 г. изтича на 10.11.2011 г. и към тази дата, при наличие на неизпълнение, се приема, че работодателят е извършил нарушение на трудовото законодателство, изразяващо се в неизпълнение на задължително предписание на контролните органи по спазване на трудовото законодателство. За компетентните органи на Главна дирекция „Инспекция по труда", обаче не е налице възможност да установят факта на извършеното нарушение без да извършат проверка на място при работодателя и да проверят съответните ведомости и документацията, отразяваща начисляването и изплащането на трудовите възнаграждения на посочените лица. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая нарушението е било извършено на 10.11.2011 г., но не може да се приеме, че е бил открит нарушителят, тъй като за проверяващите органи на дирекция „Инспекция по труда" – С. не е било известно, че от С. АД не е изпълнено задължението дадено с предписание по протокол от 07.10.2011г. Поради това и не може да се приеме, че към тази дата по безспорен начин е било установено извършването на административно нарушение от конкретния извършител. Нарушението е установено при извършената проверка на 09.03.2012 г., когато е съставен и акт за установяване на административно нарушение. Както в адмнистративнонаказателното производство, така и в производството пред Софийски районен съд, а също и пред настоящата инстанция не са представени доказателства, за изпълнение на предписанието в указания срок до 10.11.2011 г., както и такива, установяващи последващото му изпълнение.

Съгласно чл. 415, ал. 1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. В настоящото производство релевантно е само издаването и връчването на подлежащо на изпълнение предписание, законосъобразността на което не може да се обсъжда в административнонаказателното производство. Даденото предписание е самостоятелен индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по реда на АПК. По делото няма данни процесното предписание да е оспорено по съдебен ред, но дори и да е било оспорено съгласно чл. 405 във вр. с чл. 404, ал. 1 от КТ то подлежи на предварително изпълнение по силата на закона. Съдът следи само за изпълнението на същото, тъй като фактическият състав на нарушението, за което е наложено наказание, включва като елемент единствено неизпълнение на вече дадено предписание. В тази насока, в тежест на С. АД е да докаже изпълнение. Предвид изложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че районният съд е отменил наказателното постановление в противоречие със закона - основание за отмяна на съдебното решение съгласно чл. 348, ал. 1 от НПК, приложим във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Съгласно чл. 222, ал. 1 от АПК, приложим във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, когато отмени първоинстанционното съдебно решение, касационната инстанция решава делото по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - директор на дирекция „Инспекция по труда", на когото, съгласно чл. 416, ал. 5 от КТ са делегирани правомощията за това със Заповед № З-0011/12.02.2010г. от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна дирекция по труда". При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила. АУАН и НП съдържат реквизитите съответно по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Спазени са сроковете за установяване на нарушението и за издаване на НП. Безспорно е установено извършването на деянието, неговата противоправност и наказуемост. Административнонаказващият орган е съобразил размера на наказанието с тежестта на нарушението, както изисква чл. 27 от ЗАНН. Предвид изложеното, наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

С оглед на горното и на основание чл. 221, ал. 2 във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63 ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 07.05.2013 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав, постановено по н.а.х.д. № 12157/2012 г. по описа на съда.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2204134/06.04.2012 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда"-С., с което на С. АД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.